

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

41. Riccij naufrag.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

& qua viæ vtrimeque cæsa rupes de se murum facit, passim programmatæ encomiaistica grandibus literis quibus literatorum clara ingenia, opus Mandarini beneficium immortalitati tradidere. Iacet vrbs Nangana ad montis radices, claustrum Prouincia Chiancensis; ab ea haud procul oritur fluuius, in quem alij succedunt amnes, & cursu aquarum ingentium prono, Nanchinum usque naues ferunt, medio semper inter duas Prouincias alueo. Habemus vrbiū in eo itinere sitarum delineatos Ricciū manu gradus, & singularia, quæ otiosum fuerit referre; aduersorum autem discrimina per quæ illum diuina bonitas, ad tranquillos labores traduxit, & lectu iucundos: ab vrbe Cancœ cœperere; illie fluuij duo, dum se tertio immergunt præcipites, vndarum torrentibus, tam violentis atque enormibus, naues in scopulos rapiunt, vt quotidianis naufragiis infamantur, loco nomen hinc datum Scipatanum, quod decem & octo torrentes indicat: sed horum fūnestissimus Hoancun, quamobrem vectores, illum inituri, fluminis genio, seu idolo cuius est illie fanum magnificum, stipe, ac precibus supplicant, & nautæ se cuipiam indigenæ credunt, docto notum, & familiare periculum exire. Has tot voragine multotum mortibus famolas præteruerunt se scribit Riccius, aliquando inferius Cancœ, mitaturque amnem etenim placidum, & æqualiter stratum, repente in fluctus, & æstus assurgere, quorum mihi causa in promptu videtur, moles latentium cupium immanes, quæ contracto alueo aquas cogunt rapiditate cursus supplere spatium quod iis solito lapsu sedatè explicandis eripitur. Hos ergo inter æstus Mandarini navis pulcherrima, qua vxor, & filij vehebantur, impacta in scopulum, rupto penitus fundo aonem haulit, sed cum eius depressæ superior emineret ex aquis dominus, in ea mulieres & alij euaserunt. Postridie Riccius inter angusta ripatum dum nauigat, subitus velis incubuit ventus, quæ iusto serius contracta, nauim luo pondere euerterunt. Hanc secuta est quæ Mandarini vasarium pretiosissimum vehebat, & cum eo patiter perii. Hæsit in fundo Riccius aliquamdiu, & incertus quo modo, emersit tamen cum aquæ plurimum bibisset, correptisque mali rudentibus à p̄senti morte ereptus est; sed eius socium Ioannem Barradium virtutis egregiae iuuenem sic amnis sorbuit, vt nec apparuerit viuus, nec potuerit recipi mortuus. Paucis inde post Chingan vībem milliaribus ventorum turbine naues propè omnes, tantum non clades extrema perdidit. Hic verò timori permisit se penitus, Scilan Mandarinus, auguratusque iitteris infelicitatem, tam inauspicata principia secuturam, gestatoriis sellis cum vxore & filiis deinceps vectus est, equitante post illum numerosa familia; gaze residuum nautis per obliqua fluminum lentè portantibus. Siue autem sibi ominosum putauit Riccius comitatum, seu sibi diffusus, non est ausus Regi extraneum sistere; humilissimè rogatum voluit vt retro Sciaoeum rediret, fuitque Riccio dexteritate admodum solerti, precibus, & donis exprimenda facultas

pertexendi Nanchinum itineris, vbi domum sibi omni industria moliebatur impetrare; sed illi melius auguratus est Mandarinus, suadem Nanciani potius habitatet Chiansensis Prouinciae vrbe primaria, docim hominibus referta, quibus pro suo merito & sapientia futurus esset gratissimus. Amplo nihilominus Rescripto munitus Praefecti Chinganensis ad liberum per Cechianensem, & Nancei Prouincias transiit, iunxit se famulis comitem quibus Mandarinus supellectilem suam veherdam dederat, & secundis semper amibus, Nanchinum attigit mensa ferme vnius nauigatione, vbi tres soliū moratus hebdomadas expulsus quidem tunc inde est, sed honorifice postea revocatus. Eiecit ilium is à quo præ omnibus retinendum se illic confidebat, Sciaocci olim peramicus, integritate vita priuata & publica, pro sancto à Mandarini celebratus; re ipsa homo angusti pectoris, & rationum suarum & lucrorum totus; qui primo aspectu Riccij quasi sideratus; metu visus exita se abripi, ne prodigionis idcirco insimularetur quod Nanchini suspiciosa vrbe extraneum, sibi notum hærtere pateretur. Comiter itaque veniam præfatus, quod ex nuper amico, piaferre nunc aduersarium cogeretur; in eo extrudendo, non tantum imperio sed feritate, suam Regi fidem probare se creditit. Timiditatem sordidam detestabantur aliqui Mandarinii, suabebantque Riccio suburbis tantisper se abderet, regressum in urbem se illi curaturos; sed posse plus gravis ad nocendum, Mandarinii vnius supremi vim, quam compliū minorum defensionem ad seruandum, aduerso Iantio nauigat Nanchinum futuri anxius, cum pelli se Nanchino præsentem cerneret abilomet qui se illuc olim è longinquō ducente voluisse, astutiam his curis, & incertos earum euentus reputantem consolatus est Deus hoc somnio. Nanciano iam factus propior, inquit ipsemet de se, sub serum diei, sistit se mihi per somnum homo nunquam antea notus, & interroganti; similis regna haec ait, eo consilio oberras; ut extirpatis religionibus autis, nouam substituas? Miratus arcani conscientum quod modis omnibus premebam; tu vero, inquam, omnino vel Deus es, vel diabolus, qui notis quaes cunctos mortales celare fatago; non sum, refert ille, diabolus, sed Deus; hic ego ardens laxandi pectoris videbas ad pedes loquentis procidere, & queri; & nosti haec, inquam, dominne, nec ad ea fers operam? Simul in flatus effusus erupi; at is proiectum, ad pedes consolari, spondere facturum; ad futurumque milie utraque in Regia quibus ego corroboratus, & alacer visus sum habet præ oculis urbem quandam primariam; & in eam liberè confidestet que iam subire, securus neminem impedimento mihi fore: sub quo somno excusus, & madens lachrymis quas dormiens fuderam, socio meo Dominico Fernandio somnum recito, ut partem mætoris abstegarem, quo mecum pariter afflictus ejectionem illam Nanchinem fecerat grauissime, mihi quidem hoc pro mero somnio nunquam censi habendum; vidi enim haud diu postea dormienti promissa, rebus

^{41.}
Somnium
Ricci omni-
natissimum.